

[Johan Philipsen.]

getmæssig styring. Det være sagt således, at ingen kan misforstå den større frihed, der ved lovforslagets gennemførelse gives dem.

Bay (FP):

Så vidt jeg kan se, kan fremskridtspartiet ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, men jeg skal gerne tilstå, at de mange, mange paragraffer og henvisninger til den ene lov efter den anden på grund af arbejdspresset har gjort det umuligt for mig at tage fuldstændig stilling; derfor skal jeg kun tilsige en nogenlunde velvillig behandling i udvalget.

Ingomar Petersen (RV):

Ved en ændret arbejdsdeling mellem arbejdsformidlingen og de dertil knyttede statslige og kollegiale organer kan man sige og mene, det er rigtigt, at der har været rettet megen kritik mod arbejdsformidlingen, siden vi fik den ændrede arbejdsmarkedslovgivning. Det er nok også rigtigt, at der er ting at rette; ting, der gøres for omstændeligt, bør naturligvis forenkles.

Vi kan være enige i, at der som foreslået af den arbejdsgruppe, der henvises til i et bilag til lovforslaget, foretages en nøje gennemgang af de enkelte arbejdsformidlingsfunktioner. Den opfattelse er udbredt og nok ikke ganske forkert, at der er alt for meget papir i systemet. Der må kunne arbejdes meget enklere, end det har været tilfældet. Sker det, vil den megen kritik efter min opfattelse forstumme.

Med hensyn til den del af forslaget, der tilsigter at overføre en del af kompetencen fra arbejdsdirektoratet og arbejdsformidlingen til landsarbejdsnævnet og de lokale arbejdsmarkedsnævne, vil vi fra radikal side ikke undlade at gøre opmærksom på, at det jo stadig er ministeren, der har det parlamentariske ansvar, det er stadig arbejdsdirektoratet og arbejdsministeriet, der skal kunne gribe ind i de konkrete sager, som det står i bemærkningerne til lovforslaget.

Den rådgivende opgave, nævnene har både på landsbasis og på det lokale plan, skal de have lov til at udvikle; de skal have lov til at finde tid til at finde den rigtige form. Det er ikke noget, der kan ske gennem hverken et cirkulære eller et diktat.

Det lyder meget godt, at nævnene skal

have større indflydelse på budgetlægningen. Hvad kan der egentlig konkret komme ud af det? Lønningerne til medarbejderne aftales centralt; her kan der ikke være meget at gøre. Hvis man først lokalt i nævnene skal til at udarbejde budgetter eller være med til dette og derefter sende forslagene til landsarbejdsnævnet og de så skal retur igen til de lokale for endelig at sendes til ministeriet som den virkelige godkendende instans, er vi fra radikal side bange for, at lovforslaget kan give anledning til øget og berettiget kritik, fordi dette medfører endnu mere papir. Men det er ting, som vi skal drøfte i udvalget.

Vi vil ikke afvise noget, men vi er positivt kritiske.

Der er også i lovforslaget forslag om at lade de nuværende formænd for nævnene, både landsarbejdsnævnet og de lokale arbejdsmarkedsnævne, afløse af, om jeg så må sige, folkevalgte. Det lyder meget rigtigt, men det er jo på nuværende tidspunkt arbejdsdirektøren, der er formand for landsarbejdsnævnet, og jeg er for så vidt uforstående over for ønsket om en ændring her.

Vi må fra radikal side meget skarpt vende os mod tanken om at indføre honorarer for formand og medlemmer af landsarbejdsnævnet. Mig bekendt blev der på et absolut nærliggende område afskaffet honorarer for 3-4 år siden. Jeg vil gerne gentage, at det efter vor opfattelse er forkert at ville genindføre ben. Ved bensaning i 1970 fjernedes netop disse honorarer på flere felter inden for arbejdsmarkedet. Det kan ikke være rigtigt at genindføre dem. Det vil ske ved at give formændene for nævnene løn, og som det fremgår af bemærkningerne, vil der også blive tale om løn eller honorarer til forretningsudvalgene.

Vi anser særlige honorarer, hvor det ikke er absolut nødvendigt, for en uskik, og fremfor at indføre nye honorarer burde vi afskaffe dem i de tilfælde, hvor lønede embedsmænd får særligt honorar for at være formænd.

Jeg vil gerne slutte med at spørge arbejdsministeren, om det ikke er tilfældet, at statseksaminatorer, eksempelvis amtseksaminatorerne som formænd for arbejdsmarkedsnævne, får udbetalt et engangsvederlag pr. år, samt bede ministeren oplyse, hvilken størrelse disse vederlag ligger på.